

Kendelse af 22. maj 1995. 94-76.137.

Ankenævnet afviste at behandle en klage over Erhvervs- og Selskabsstyrelsens beslutning om at lade et anpartsselskab tvangsopløse på grund af manglende lovlig ledelse. En fejlagtig klagevejledning var uden betydning.

Anpartsselskabslovens § 86, § 87 og § 129 b, stk. 2.

(Connie Leth, Kirsten Levinsen og Ebbe Christensen)

Advokat A har på vegne Anpartsselskabet K den 16. november 1994 klaget over, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i skrivelse af 15. september 1994 (j.nr. 94-50.431), fastholdt ved skrivelse af 20. oktober 1994, anmodede skifteretten om at tvangsopløse selskabet på grund af, at dette ikke havde en lovlig ledelse.

Sagens omstændigheder:

Den 6. juli 1994 modtog Erhvervs- og Selskabsstyrelsen en anmeldelse fra B om, at han fratræder som direktør i Anpartsselskabet K. Der er ikke anført nogen person som tiltrædende direktør. I anmeldelsens rubrik for underskriftsdato er anført: "pr. 31.07.1994". I en medfølgende følgeskrivelse dateret 4. juli 1994 hedder det:

"Vedlagt underskrift på min udtræden af K's direktion pr. 31/07-94."

I skrivelse af 5. august 1994 til selskabet henviste Erhvervs- og Selskabsstyrelsen til, at selskabet herefter ikke har den i loven foreskrevne ledelse. Styrelsen gav med henvisning til anpartsselskabslovens § 87 selskabet en frist på 4 uger til at berigtige forholdet. Det anføres, at styrelsen efter anpartsselskabslovens § 86 uden yderligere varsel vil anmode skifteretten om at opløse selskabet, hvis anmeldelse til berigtigelse af forholdet eller om selskabets likvidation ikke var modtaget inden fristens udløb. Yderligere henledte styrelsen selskabets opmærksomhed på, at et selskab, der inden for de sidste fem år har været under tvangsopløsning ved skifteretten, efter anpartsselskabslovens § 95, stk. 3, ikke kan genoptages, hvis det på ny bliver sendt til tvangsopløsning. Klageren har gjort gældende, at man ikke har modtaget denne skrivelse. Skrivelsen er sendt anbefalet og ifølge postkvittering udleveret fra postvæsenet den 10. august 1994. Det er oplyst, at det pågældende selskab i april 1990 blev oversendt til skifteretten til tvangsopløsning, men at tvangsopløsningen blev ophævet i december 1991.

Da Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ikke modtog nogen reaktion på skrivelsen, anmodede styrelsen den 15. september 1994 skifteretten i X-by om at opløse selskabet efter anpartsselskabslovens § 86, sammenholdt med § 87. Kopi af anmodningen blev sendt til selskabet.

Klagerens advokat rettede derefter henvendelse til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og gjorde bl.a. gældende, at direktør B først var fratrådt pr. 1 september 1994, og at selskabet således ikke var uden lovlig ledelse på tidspunktet for styrelsens skrivelse af 5. august 1994. Advokaten gjorde endvidere gældende, at anmeldelse om direktørens fratræden ikke var underskrevet af selskabets ledelse, at påbuddet af 5. august 1994 ikke var modtaget, og at selskabet primo oktober havde anmeldt en ny direktør.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fastholdt i skrivelse af 20. oktober 1994 den truffne afgørelse. Denne skrivelse indeholder - i modsætning til skrivelserne af 5. august og 15. september 1994 - klagevejledning om, at afgørelsen kan indbringes for Erhvervsankenævnet.

Klagerens advokat henvendte sig derefter til erhvervsministeren om sagen. Erhvervsministeriet meddelte den 22. november 1994, at ministeriet ikke fandt, at der foreligger forhold ved sagsbehandlingen, som kan begrunde en revurdering af styrelsens afgørelse.

Over for Erhvervsankenævnet har klagerens advokat i klageskrivelsen af 16. november 1994 og et supplerende indlæg af 8. marts 1995 gjort gældende, at selskabet til stadighed har haft en lovlig og forsvarlig ledelse. Direktør B fortsatte faktisk sit arbejde for selskabet indtil den 1. september 1994, og den tiltrædende direktør var allerede på dette tidspunkt inde i billedet. Det skyldes en misforståelse fra direktør B's side, at anmeldelsen kan opfattes således, at han fratrådte allerede den 31. juli 1994. Selskabets ledelse har ikke kendt til eller tiltrådt den fejlagtige anmeldelse. Selskabet har ikke modtaget Erhvervs- og Selskabsstyrelsens påkrav af 5. august 1994, og der var som nævnt ikke mangler ved ledelsen på tidspunktet for påkravet. Selskabet har søgt at anmelde en ny direktør, men anmeldelsen blev afvist med henvisning til, at selskabet var sendt til tvangsopløsning. Advokaten har endvidere henvist til det urimelige i, at en mulig formel fejl skal medføre, at en forsvarligt drevet virksomhed, som beskæftiger ca. 40 medarbejdere, bliver nedlagt.

Om Erhvervs- og Selskabsstyrelsens påstand om afvisning af klagen har klagerens advokat i indlægget af 8. marts 1995 udtalt, "at eftersom klageadgangen fra selskabsstyrelsens side er meddelt (endog skriftligt) må det ligge fast, at sagen berettiget er indbragt for Erhvervsankenævnet."

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har i en redegørelse for sagen af 7. februar 1995 fastholdt den truffne afgørelse og udtalt:

"I skrivelse herfra af 20. oktober 1994 ... er fejlagtigt anvist klageadgang til ankenævnet, uanset at styrelsens afgørelser efter anpartsselskabslovens § 86, stk. 1, jf. § 129 b, stk.2, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed."

Ankenævnet udtaler:

Efter anpartsselskabslovens § 87 kan Erhvervs- og Selskabsstyrelsen beslutte, at et selskab skal opløses, om fornødent efter § 86, bl.a. hvis selskabet ikke har den i loven foreskrevne ledelse, og manglen ikke afhjælpes inden en af styrelsen fastsat frist. Lovens § 86, stk. 1, indeholder regler om tvangsopløsning af et selskab ved skifteretten efter anmodning fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Afgørelser truffet af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i henhold til anpartsselskabsloven kan efter lovens § 129 b, stk. 1, indbringes for Erhvervsankenævnet. Ifølge samme paragrafs stk. 2 kan styrelsens afgørelser efter bl.a. lovens § 86, stk. 1, og § 87 dog ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsens beslutning om at anmode skifteretten om tvangsopløsning af selskabet er truffet i medfør af lovens § 86, stk.1, og § 87. Afgørelsen kan derfor efter § 129 b, stk. 2, ikke indbringes for Erhvervsankenævnet. Det forhold, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ved en

fejl har givet klagevejledning, kan ikke medføre, at ankenævnet - i strid med loven - bliver kompetent til at behandle klagen.

Ankenævnet afviser herefter den indgivne klage fra behandling i nævnet.